

# УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

## UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,  
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,  
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VIII. Ч. 24 (767). ЧЕТВЕР, 25. ЛЮТОГО 1926.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, FEBRUARY 25th, 1926. No. 24 (767). VOL. VIII

### В БЕСАРАБІЇ НЕ ВИБРАНО АНІ ОДНОГО УРЯДОВОГО ПОСЛА.

В наслідок недавніх громадських виборів в Румунії, Братіану може бути примушений уступити від влади.

ВІДЕНЬ, 22. лютого. — В наслідок громадських виборів в Румунії, які вже закінчилися, прем'єр Братіану може бути приєднаний уступити від влади.

Цензурані звідомлення кажуть, що під час виборчих заворушень убито не більше як три або чотири особи. Розрухи мали місце в кількох провінціях.

В Бухаресті юрба народа обступила міський ратуш і хотіла убити бурмістра. Новий податок на хліб причинився до збільшення розривів.

Злучені опозиційні партії віднесли велику перемогу в Бухаресті, в інших провінціях же в Бесарабії не вишав ані один урядовий кандидат.

Вибори до парламенту мають відбутися в квітні, однак кабінетової кризи й ризигнації міністрів сподіються ще перед тим.

### ДРУЗИ АТАКУЮТЬ ЩОДНЯ ФРАНЦУЗІВ НА ВСІХ ФРОНТАХ.

Сирійські повстанці перетягли залізничні лінії, що йдуть до Дамаску з північної сторони.

ЄРУСАЛІМ, 23. лютого. — З арабських жерел повідомляють, що сирійські повстанці перетягли 11 залізниць, що йдуть до Дамаску з півночі.

Повідомляють, що грізні події в Алеппо привели до Французів відтягнути всі свої гарнізони з Готи й північного Гаурангу. Повстанці атакують щодня на всіх фронтах.

Моральний стан повстанців є знаменитий і їх засоби амуніції великі.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 23-го лютого. — Уважають, що Франція буде виправдана Лігою Націй за її жорстоке задушення повстання в Сирії.

Мандатова комісія Ліги вже вивчала зв'язки в цій справі, який буде проведений Лідою Націй.

При допомозі документів і устних зізнань французький уряд вже представив свій бік справи. Він доказував, що бомбардування Дамаску французьким військом було необхідним, та вибуховою на всі лади генерала Серейля, який зарядив це бомбардування.

### БОРІТЬБА МІЖ СТРАЙКЕРАМИ А ПОЛІЦІЄЮ І СТРАЙКОЛОМАМИ.

В американському місті Гарфілд, Н. Дж., засуджено арештованого страйкера на тридцять днів в'язниці.

ГАРФІЛД, Нью Джерсі, 19-го лютого. — Перед брамами міських склепів прийшло вчора до білки між страйкерами а поліцією і страйколомками.

Розрухи почалися з того, що страйкери пикетчики не хотіли випустити до фабрик страйколомів. Коли на поміч страйколомів прийшла поліція, страйкери стали в обороні своїх пикетчиків і почали кидати на поліцію снігом і болотом.

Поліція напала на страйкерів кілька разів, щоб їх розігнати, а відтак стала арештувати провідників страйкуючих.

На розправі засуджено одного з арештованих на 30 днів арешту, а п'ятьох інших випущено за бейлом в сумі 500 доларів. Суддя заявив, що як розрухи не скінчаться, він зажадає від губернатора стейту вислання війська для охорони фабрик.

### ЧАРЛС ДОНІНГ ПОКЛИКАНИЙ ДО ФЕДЕРАЛЬНОГО КАБІНЕТУ.

ОТТАВА, 22. лютого. — Урядово оповіщено, що Чарлс Донінг, прем'єр Саскчевану, увійде до федерального уряду як міністер залізниць на місце Дж. П. Грейгема, який зрештучував.

Донінг буде кандидувати в окрузі Ріджайна, де зрештучував ліберальний посол Френсіс Дарк. Номінаційний день назначено на 16. березня, а вибори відбудуться 23. березня.

РІДЖАПНА, Саск., 22. лютого. — Урядник місцевого консервативного товариства заявив сьогодні, що консервисти в Ріджайні поставлять свого кандидата проти Чарлса Донінга, бувшого прем'єра Саскчевану, якого назначено міністром залізниць і каналів у федеральному уряді.

ВИБІР КІНГА УРЯДОВО ПРОГОЛОШЕННЯ.

ПРИНС АЛБЕРТ, Саск., 23. лютого. — Сьогодні офіційно проголошено вибір прем'єра Кінга представником округу Принс Алберт в домініальному парламенті.

Остаточний вислід виборів представляється так: прем'єр Кінг 7,925 голосів; "независимий" кандидат Борджес 2,299 голосів; більшість для Кінга — 5,626 голосів.

Борджес втратив свій депозит.

### Всі льокалі "Ю. М. В. оф А." в Новій Скошії відкинули контракт з Беском

УГОДУ ВІДКИНЕНО ЧЕРЕЗ ТЕ, ЩО В НІЙ НЕМА ТОЧКИ ПРО КОЛЕКТУВАННЯ ЮНІЙНИХ ВКЛАДОК ПРИ ВИПЛАТІ.

СІДНІ, Н. С., 23. лютого. — Більшістю 3,735 голосів майнери 26-го дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" переголосували відкинути заключений недавно контракт з Бристлі Емпаер Стіл Корпорейшен.

В кожному з п'ятих піддистриктів референдум виказав переважачу більшість голосів проти прийняття контракту. Цим майнери виразно зазначили своє становище до точки про "чек-аф", яку компанія не хотіла включити до контракту.

Всі льокалі майнерської юнії відкинули угоду односторонньо через те, що в ній не було точки про колектування юнійних вкладок при виплаті.

Екзекутива 26-го дистрикту "Ю.М.В. оф А." в Глейс Бей подає такий вислід голосування над угодою: Всіх голосів 6,075; за угодою 1,170, проти угоди 4,905. Більшість проти 3,735.

ГАЛФАКС, Н. С., 23. лютого. — Міністер робіт і майнів Герингтон, відповідаючи на запит консервативного посла Меккея, заявив вчора в провінціальному парламенті, що урядники Бристлі Емпаер Стіл Корпорейшен і урядники "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" розпочнуть в середу переговори в справі плати.

### Вісти з Вінніпеґу

ЗАСУД МОЛОДИХ ХЛОПЦІВ НА ВІЯЗНИЦІ І НАГАІ.

В позиційному суді в Вінніпеґу засуджено минулого вівторка Джорджа Д. Форсайта й Генрі Соренсона на 5 років в'язниці і на 20 нагаїв за вломлювання до склепів і рабунки.

Третій їх спіланик, Генрі Лебанскі, як менше винний, зістав засуджений на два роки в'язниці.

Всі три засуджені є молодими хлопцями. Форсайт має 22 роки, Соренсон 21, а Лебанскі 20. Вони напали на склепи і рабували приєднаних в них гостей під загрозою револьвера.

Перших 10 нагаїв мають одержати засуджені в першому місяці відсиджування кари, а других 10 нагаїв при кінці шістьох місяців.

Підчас розправи державний прокуратор Р. Б. Грейгем потвердив завбу оборонця засуджених, що в'язниці є в дійсності школами злочинів.

В окружному суді засуджено в минулий понеділок Джеймса МекФерсона на 5 років в'язниці за рабунки подучені з насильством. Від нагаїв вратувало МекФерсона це, що він не був попередньо караний.

КАЖУТЬ, ЩО В. КОВБЕЛЬ НЕСПОВНА РОЗУМУ.

В провінціальному суді у Вінніпеґу формально обвинувачено Василя Ковбля, 34-літнього фермера з Калієнто, Ман., в убийстві його старенької матері, Анни Ковбель.

Судові урядники вважають, що Ковбель є несповна розуму, і пильно слідять за всіма його рухами.

Обвинувачений має жінку і п'ятеро дітей, однак жінка не живе з ним вже від якогось часу, а дітьми зарікувалися добродійні організації.

### РІЖНІ ВІСТІ

АМЕРИКА ВИДАЄ БЛИЗЬКО МІЛІАРД ДОЛАРИВ НА ВОЗДУШНУ ФЛОТУ.

ВАШІНГТОН, 19. лютого. — В конгресі ухвалено законопроект, щоб внаслідок більше як 938 мільонів доларів на воздушну флоту Злучених Держав.

На підставі нової програми буде збудованих більше як тисяча аеропланів і два великі цепелини, які будуть коштувати 16 мільонів доларів.

Всі ці воздушні кораблі передаються в розпорядження військової влади.

БЕЗРОБІТТЯ В НІМЕЧЧИНІ ПОСТІЙНО ЗРОСТАЄ.

БЕРЛІН, 22. лютого. — Теперішня грізна індустріальна криза в Німецьччині примушує багато фірм обмежити значно свої операції і в наслідок того число безробітних, головю в Рурдині, з кожним днем збільшується.

СЕСІЯ ПОШИРЕНОГО ВИКОМ КОМУ КІНТЕРНА.

МОСКВА, 16. лютого. — Сьогодні розпочалася тут сесія поширеного Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу. В нараді беруть участь представники Комуністичних Партій з 52 країн, включно зі Злученими Державами.

С.Р.С.Р. НЕ ВІЗЬМЕ УЧАСТИ В КОНФЕРЕНЦІ.

МОСКВА, 22. лютого. — Радянський Союз відмовився взяти участь в міжнародній радіоюній конференції, що має відбутися старанням Ліги Націй 25. березня, хіба що вона відбудеться поза Швайцарією.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "У.Р.В."

### БЕЛЬГІЯ ВИЗНАЄ РАД. СОЮЗ.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 22. лютого. — Бельгія може введовізнати Радянський Союз. Король Альберт прийняв вчора на послухання міністра закордонних справ Вандервельде і обговорював з ним справу визнання.

В справах закордонної політики Бельгія йде звичайно слідом Франції, однак після визнання радянського уряду Францією, бельгійський уряд не поробив в цій справі ніяких кроків.

ЗЛОЧИНИ СЕРЕД УЧЕНИКІВ ВИЩИХ ШКІЛ.

ВАШІНГТОН, 23. лютого. — Джан Дж. Тайгерт, американський комішнер освіти, заявив на конвенції кількох тисяч учителів, що моральний стан хлопців і дівчат у вищих школах є застрашочий.

Він сказав, що число злочинів серед хлопців і дівчат вищих шкіл є не до увірення.

В СОФІІ АРЕШТОВАНО БАГАТО КОМУНІСТІВ.

АТЕНІ, Греція, 22. лютого. — В Болгарії викрито новий комуністичний заговор. В Софії арештовано багато осіб.

ГЕНЕРАЛИ ГРОЗЯТЬ УСТУПЛЕННЯМ З АРМІЙ.

ПРАГА, 16. лютого. — Кількох генералів чехословацької армії ввели до президента Масарика протест проти визнання Радянського Союзу, Чехословацькою. В своїй омові протесту вони загрозили ризигнацією зі своїх становищ в армії.

НІМЕЧЧИНА ЗРОБИЛА АПЛІКАЦІЮ УМОВНО.

БЕРЛІН, 20. лютого. — Парламентарна комісія для закордонних справ прийняла вчора резолюцію, в якій заявляє, що Німецьчина зробила аплікацію на вступ до Ліги Націй під умовою, що на надходячій сесії в Женеві її буде дане постійне місце в раді без переведення жадних інших змін в складі ради.

"НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ВІСНИК" В КИЇВІ.

Технічна секція Наукового Т-ва при Українській Академії Наук в Києві видає щомісячний журнал "Науково-Технічний Вісник". Мета журналу: освітлювати проблеми сучасної техніки, а з окрема техніки промислу, знайомити читачів зі злочками світової технічної науки. У журналі беруть участь наукові робітники Академії Наук, технічних інститутів, науково-дослідних кафедр, високих шкіл, цілий ряд видатних інженерів і технічних робітників трестів, а також визначні закордонні вчені й інженери. Журнал виходить у Харкові (Держвидав України). Є це одиницький технічний журнал, що виходить в українській мові.

### КИТАЙСЬКІ РЕАКЦІОНЕРИ ПЛЯНУЮТЬ ПРИВЕРНУТИ МОНАРХІЮ.

Реакційний генерал Ву Пей-Фу убитий в Ганкові. — Кантонський порт замкнений портовою комісією.

ЛОНДОН, 22. лютого. — Делегати з Пекіну доносять, що реакційні елементи в Китаю плянують привернути монархію і посадити на троні бувшого хлопця-царя, 20-літнього Гсуан Тунга.

Ім на перешкоді стоїть генерал Фен Ю-Сян, голова народної китайської армії, який закликає своїх сторонників кооперувати з партією покійного Сун Ят-Сена, що є тепер при владі в Полудневому Китаю.

Китайські реакційні сили ладяться разом, щоб профінансувати впливові Фен Ю-Сяна.

ПЕКІН, Китай, 22. лютого. — Китайські газети доносять сьогодні, що на похороні губернатора провінції Гуан в Ганкові убито генерала Ву Пей-Фу, реакційного команданта армії Гуане, яка веде війну в Гонані проти народної армії під командою Фен Ю-Сяна.

ГОНГ КОНГ, Китай, 22. лютого. — Почавши від неділі, портова комісія в Кантоні замкнула порти Кантону й Вампоа. Сьогодні рано не відплили звідси до Кантону ніякі кораблі, за винимом одного, що відплив з провізії до закордонної колонії Кантону, Шаміа, під охороною британського прапора.

ГОНГ КОНГ, Китай, 23. лютого. — В наслідок замкнення кантонського порту портовою комісією, в Кантоні є задержаних 40 кораблів. Комісія замкнула порт, щоб запротестувати проти поступованих страйкового комітету, який мав забирати товари з кораблів і продавати їх.

### ФРАНЦУЗИ ЗАКУПИЛИ ЧАСТИНУ ЦАРСЬКИХ ДОРОГОЦІННОСТЕЙ.

Плян перетворення дорожочністей в трактори і плуги для трудового селянства переходить в життя.

МОСКВА, 23. лютого. — Процес перетворення російських царських дорожочністей у трактори, плуги й інші ужиточні речі для робітників Радянського Союзу розпочався продажем найважливіших дорогих камінів французькою юверським синдикатом на чолі з Франкіном Фрідманом. Фрідман заплатив за них 150 тисяч доларів більше, як давав англо-американський синдикат.

Ціла сума, яку заплатив Фрідман радянському урядові за ці дорожочніости, вносить 3 мільони 15 тисяч доларів.

Уважають, що велика корона розібрана і дорогі каміні з неї будуть продаватися з окрема, якщо не знайдеться купець, який заплатив би величезну суму за цілу корону.

### ПІДДУБНИЙ ПОЛОЖИВ ІТАЛІЙСЬКОГО СИЛАЧА РІНАТО ГАРДІНІ.

Польський борець Владек Збишко відніс перемогу над Джеком Тейлором, бувшим канадським чемпіоном.

В понеділок, 22. лютого, боровся в Нью Йорку український силач Іван Піддубний з італійським борцем Рінато Гардіні і положив його за 34 мінут 57 секунд. Гардіні вважається одним з найсильніших борців у Злучених Державах і переміг Піддубного над Італійцем є великим успіхом українського силача.

Піддубний має ще боротися зі Станіславом Збишком (старшим), славним польським борцем і бувшим світовим чемпіоном, і якщо віднесе над ним перемогу, тоді ще раз змириться зі своїм чемпіоном Джеком Тейлором.

Можна бути більше як певним, що Піддубний положить Станіслава Збишка, а навіть є вигляди, що він може відібрати світовий чемпіонат від Стечера.

Того самого вечера і в тому самому місці боровся Владек Збишко (молодший) з канадським борцем Джеком Тейлором з Вінніпеґу. Збишко положив Тейлора за 27 мінут 3 секунд.

В п'ятницю, 12. лютого, російський борець Іван Лінов боровся з Тейлором в Ст. Пол, Мінн., і положив його за 17 мінут.

### УГОДА З ІРАКОМ РАТИФІКОВАНА.

ЛОНДОН, 19. лютого. — Палата послів ратифікувала вчора угоду між Великою Британією та Іраком, на підставі якої британський мандат над Іраком є продовжений на дальші 25 років. За угодою було 260 голосів, проти 116.

Дебата над угодою трвала кілька годин. Посли Партії Праці сильно виступали проти ратифікації угоди.

В межах Іраку лежить багатий на нафту округ Мозуль, із якого йде спір між Туреччиною і Великою Британією. Остаточна Ліга Націй присудила Мозуль Іракові, і згідно з цим рішенням Британія й Ірак підписали 14. січня угоду, яку тепер ратифіковано в британському парламенті.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Предплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЗАМІТКИ НА ТЕМИ ДНЯ.

ТАК БУДЕ, ЯК СКАЖУТЬ НЬЮЙОРСЬКІ БАНКИРИ.

Ліберальні і прогресивні послы західної Канади розпочали в Оттаві кампанію за доготореально шість процентовою позичкою для фермерів під так званім "Rural Credits Act". Ці послы натискають на уряд Кінга, щоб справу позички вирішити як найкраще.

В переговорах з позичковими експертами виявилось, що фермери мусять платити не шість, але сім процент. А це в дальших переговорах виявилось, що ні уряд Кінга, ні канадські експерти нічого не можуть сказати так довго, поки не почують в цій справі голосу ньюйорських банкірів.

В цій справі їздив до Вашингтону і Нью Йорку др. Торі, який переговорював там з банкірами, чи дати канадським фермерам позичку і за який процент, хто та як цю позичку має гарантувати і хто має за неї фермерів моргеджувати.

Отже, не як уряд Кінга каже, але як скаже Морган, так має бути. Позволять Морган дати фермерам позичку — дадут. Не позволят — то, даруйте, сядьте без позички. Тай біди-ж ті послы, народні представники. Іх поставлено законі для країни ухвалювати, державними справами керувати, а вони питають ньюйорських банкірів, скільки дерти з фермерів проценту за невизначену ще позичку. Та ще бог знає чи випросять саму позичку.

Треба вірити, що випросять. Морган позичає цілому світові, він моргеджував Польщу, то чому не має моргеджувати канадських фермерів? Морган чоловік демократичний, канадський законодавець теж, отже вони якось між собою згорюються.

АМЕРИКАНСЬКА ГУМАННІСТЬ І ДОБРОЖИЧЛИВІСТЬ.

Американські сенатори Вадсворт і Перлман внесли в сенат законопроект — додаток до закону про "імігрантську квоту". Той законопроект реформує "квоту" в той спосіб, що позвонить прихитати до Злучених Держав батькам, матерям, жінкам і чоловікам тих осіб, які прихитали до Злуч. Держав перед роками і стали горожанами, та жінкам, чоловікам і нежененим та незамужнім дітям нище 16 літ тих осіб, які прихитали до Злуч. Держав попередньо і бажать стати добримі горожанами цієї країни.

Ріжні сенатори, конгресмени, дипломати й капіталістичні газети кажуть, що це робиться в імя гуманності, що така велико-демократична країна, як Злучені Держави, не хоче бути так несправедливою і жорстокою, щоб розлучати чоловіків з жінками, родичів з дітьми, дітей з родичами, розбивати родинне життя, звязане законами людськими й божиими.

Цілі промови виголошено про гуманність, цілі шпальти газет, списано про це. А коли спитали Генрі Кюррента, голову іміграційного бюро, що він думає про цей "гуманний законопроект", то він сказав:

"Не можна далі продовжувати цієї несправедливости. Коли говорити з точки погляду доларів і центів, то більшість родинних осіб, що прихитали в Америку, живуть в Європі на американські долари, що їх посилають ім імігранти з Америки. Тому, на мою думку, ми краще повинні витрачувати ці гроші тут, в Злучених Державах, чим в Європі".

Ось в тих словах ціла "гуманність" американських дипломатів. Гуманність, що міряється долларом.

МОНОПОЛЬ НА ХЛІБ.

В Злучених Державах сформувався "хлібний трост" з капіталом в два мільярди долларів. Його називають також "Food products Corporation". Він в першу чергу буде контролювати ціни на збіжжя і на всі фермерські продукти. По друге — він бере монополію на печення хліба в цілій країні. У всіх містах він закладає величезні пекарні, конкурує всі малі пекарні, а більші забірає до своїх рук. Мулини, пекарні, склади, доставка хліба до споживача — все це в одних руках тросту.

Але, як то говориться в біблій, що не хлібом самим буде жити чоловік, так і цей трост. Він відкриває по цілій країні величезні склади всяких продуктів, централізує їх, лучить разом і з него творить, як сказав голова цього тросту Вільям Ворд, "Human welfare".

Бачите, й тут без гуманности на обійшлося. Після вислову Ворда та нова "гуманність" капіталістичного тросту ось як має виглядати:

"Чому-б чоловік, котрий розвозить молоко, не мав би одночасно розвозити хліб, мук, сіль, дріжджі? Більше усугубити, більше доходу; більше доходу, дешевша продукція; дешевша продукція, дешевше для споживача. Коли більше даємо населенню, то воно більше дає нам".

З котрого боку не зайди, то "пахне гуманністю". Біда тільки, що люде, навіть американські, ніяк не хочуть зрозуміти отого добра, яке ім хочуть дати мільонери і протестують перед урядом, що допустив до сформування цього тросту.

Кажуть, що уряд починає шось робити проти цього тросту, бо боїться загальною страйку. Боїться, певно, що люде можуть "відмовитися" від їд.

"SATURNALIA OF IMPERIALISM"

Так американський сенатор Вільям Е. Бора охрестив Лігу Націй. Саме тепер та "Saturnalia" свариться за те, хто має до неї належати і мати в ній зверхність.

Ангійські дипломати все натискали на Німеччину, щоб вона стала членом Ліги Націй, а французькі все відтискали Німеччину від Ліги. В Льюарно переміг Чемберлейн і Німеччина подала апликацію про вступ до Ліги Націй. Французькі капіталісти злякалися цього. Вони бачили, що в Лізі вони тепер будуть мати проти себе англійсько-німецьку політику.

В протинагу цьому, французькі дипломати зажадали, щоб Польща, Еспанія і Бразилія були прийняті до Ліги Націй, як пов-

ноправні члени з стазими представниками в керуючій раді.

На тому й посварилися. Чемберлейн не хоче Польщі, не хоче Еспанії і Бразилії. Не хоче їх просто тому, що дипломати цих держав є підголосками французьких капіталістів. А Франція боїться в Лізі Німеччини.

Отже, одні других боються. Збираються керувати міжнародним миром, а за спиною тримають ножі одні на других. Балакають про роззброєння, а Польщі й Румунії наказують не зменшувати армії.

"Saturnalia of Imperialism", істинно!

СПАСАЙ ЛЮДЕЯ ТАМ, ДЕ ВОНИ МУЧАТЬСЯ.

Егомось люде не любить більшовиків. Коли він говорить про більшовиків, то забуває про свій стан і про заповід Христа "люби свого ближнього, як сам себе" і починає скриготати зубами: "Тих більшовиків треба вившати на сухій гиліш".

Розкрячався егомось і не замітив, як підійшов до гурту більшовиків. А коли замітив, тоді до него: "Ви нарікаєте на капіталістів, кажете, що вони вас визискують, а хвалите Радянські Республіки — то чого-ж ви тут сидите, чому не їдете до Радянських Республік, коли там так добре!"

Побожна товпа сміялася, мовляв, ото "наші егомось вшпалали більшовиків бобу". Вислухавши попівські нотації, більшовик сказав:

"Ви, егомось, спасаете людські душі від пекла. Але-ж тут пекла нема, тут капіталістичний рай і ви самі кажете, що людем добре живеться. Коли-ж ви справді хочете спасати людей від пекла, яких дітки вже там печуть, то нічого вам тут сидіти, а йдіть в пекло і там їх спасайте".

Егомось замовк і парадіане перестали сміятися.

Робітник.

АРЕШТУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАТРІОТІВ.

В муніципалі Слайдінг Гилс, ч. 273, в Саскечевані заарештовано на днях Михайла Ортинського, з Верігін, рива того-ж муніципалу і визначного українського патріота свистунівської породи, Івана Крижого, з Гемптон, що був членом муніципальної ради протягом останніх 12 літ, Івана Шовківця, з Рейн, С. І. Кеґеґена, з Верігін, М. Савька, з Продгом і ще одного муніципального урядника, якого називає тутешні англійська преса не подає. Арештованих обжалюється в тому, що в роках від 1917 до 1922 вкрали кожний певну суму муніципальних грошей і видавали фальшовані ними чеки.

Між арештованими є чотири українські патріоти і один бушуй укр. патріот, і М. Савька, що недавно покинув патріотичне багно і почав чесно й совісно працювати на організаційному та освітньо-культурному полі серед фермерів. Тов. Савька, зрозумівши шкідливість тої "патріотичної" роботи, яку він проводив з патріотами в минулому, покинув її, широко поклався і вступив до Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім та став чесно й широко допомагати організуванню фермерів і поширюванню серед них освіти. Але старі гріхи, що їх робили патріоти ще як він був у їхньому таборі, як видно мється нині й на ньому. Власне оскарження зроблене проти нього відноситься до того часу, коли він був, так сказати-б, на вершці своєї патріотичної слави. Отже судять не лишнього Савька, а бувшого Савька-патріота.

До арештування вище згада-

них осіб допровадили самі-ж такі патріоти. Пресові відомлення кажуть, що цілу справу вже довгий час мали в своїх руках адвокати М. Стечишин, відомий український патріот, і А. МекДоналд, з Поркстону, Саск. Перший заступає муніципал, а другий комітет податківців. Формальне оскарження було спершу зроблено патріотом Василем Люком, з Доввел, муніципальним радним, тільки проти М. Савька, що він ніби-то "вписав в 1921 р., як був секретарем-скарбником муніципалу Слайдінг Гилс, три чеки, на 75 долларів кожний, на навзиска трьох фермерів ніби за роботу при будівництві дороги, також бушім виплатив ще \$88.75 за таку-ж саму роботу, а гроші ці мали отасти в него. Як видно, патріоти, помістивши на Савькові за "зраду". Але виийшов що иншого. Як заарештували Савька, то виявилось, що він не один урядувал і завідував тоді справами муніципалу. Він був тільки секретарем-скарбником, а були другі урядники, що ухвалювали, що й як з муніципальними грошми робити. Він так і робив, як було разом вирішувано. Отже довелось мировому судді дати наказ заарештувати й патріотичних урядників, між ними й відомого патріота, рива муніципалу, Михайла Ортинського. Як радий український патріот з арештування т. Савька, так засмували тепер, що з цього виийшла не-аби-яка неприязнь до їхніх-же власних правоблашних душ.

Добре каже народна пословиця: "Хто під другим яму копає, той найчастіше сам в ню попадає".

ЯК ВИТАЛИ НАЗРУКА В НЬО ЙОРКУ.

Відомий гетьманець др. О. Сисип Назарук задумав вкїні прибути з своєї столиці Шіґаго до Нью Йорку, бо й там є його невеличка "Січ". Через попла Понятишина довідальсь люде в церкві, що пан Назарук прибуде на другий день до Нью Йорку і буде говорити.

Дійсно, в понеділок, 8. лютого 1926 р., Назарук прибув до галі під церквою святого Юрія, а з цікавості прийшло послухати Назарука до 80 осіб, переважно члени місцевої "Січ".

Говорив Назарук дуже плічно і ніби переконуючо про ідею в життю народів, хоч не може самий похвалитись ідеєю, бо мінде П чи не кожного року. В дійсности говорив Назарук про Ісуса Христа, що не мівшався до політики, розсказував різні байочки про птахів і звірів, але все таки після його думки виходило, що всі народи мають якусь ідею, окрім у-

шуміти, а деякі й виходили, то знову входили. Коли закінчив Назарук свою "мудру", докторську промову, то поспішалися питання. Але й тут пан доктор відповідав, як-би мав перед собою стероризовану гетьманськими офіцерами масу. Почав називати ріжними словами й тих, що давали йому питання. А з салі у відповідь йому: — Сам ти свиня! Сам дурень і недоросток!

Зміркував Назарук, що не добром пахне навіть від своїх січовиків, поправив окуляри і шув в двері, що вели до церкви. А за ним крик і — яйця. Почали віддичуватися за "лекцію" — яйцями. І потекла нешниця по плеуах і шиї гетьман-

ця доктора Назарука...

Гарно приймали свого редактора нью-йорські січовики, нічого й казати. Цікаво тільки, чи похвалитись Назарук своїм успіхом в Нью Йорку на сторінках свого "Січа"? Нам-же до цього нема ніякого діла, ми тільки хотемо факт. Назарука-ж витали такі його січовики, яких він виховав собі. Думаємо, що генерал Скоропадський повинен приєлати з Берліна своему агентові Назарукові якесь велике відзначення за цей героїський подвиг. Бо як-же! Бути в бою і вийти цілим, це штука, байдуже, що повставші січовики стріляли не кулями, тільки — яйцями.

Робітник.

ПІД ПЯТОЮ РУМУНСЬКИХ БОЯР.

Скупі вісти з Буковини.

Румунські бояре, здається, в дуже короткій часі штовхнуть "велику" Румунію в безодню безвідного положення, в якій знаходиться вже шляхетська Польща, бо іні методи правління опираються на перегибих підвалинах божевільно настроєного імперіалізму. Брутальна біло-боурична добуває останніх сил, щоб врятувати свої інтереси перед грізною катастрофою. Очевидно річ, що все це робиться коштом зубожого і тяжко покривдженого селянства (Румунія, це переважно аграрна країна), яке опинилось через це в плагавім багні-египетського рабства.

З тих скупих вістей, які появляються в пресі за кордонами Румунії, не тяжко витристати правдиві факти про стан загального пригноблення в межах Румунії, бо з них довідуються час від часу про небувалі ексцеси терористичного окупанта. Але з не-румунських націоналістів в насильно окупованих територіях найтяжче ядро неволі тягнуть українські селяне північної Буковини, де населення постійно стогне під невимовним гнітом воєнного стаціонару, що вся життєва сила спочиває в руках розагітованої салдатески та румунізацією перескякої адміністрації.

Наші передовіші і згої нарікають, що про Буковину замало пишеться в закордонній пресі. Це правда. Коли, однак, візьмемо під розвагу те, що на Буковині за кожною інтелегентішою одиницею слідкують уважно кров'ю наліті очі сіґурани — провокаторів, детективів, жандармів і яничарів (головно полів), а шорстки язики триголової цензури зливають вже осьмий рік чисельні протести, так, щоб ніхто, ніколи не дізнався, яке лихоліття переживає наш народ на Буковині, то це нас зовсім не дивує, що про Буковину мало пишеться, бо цьому стоїть на перепоні не індиферентність ідоленістю інтелеґенції, ані байдужістю зі сторони менш свідомої верстви українського громадянства, лишень цьому винувате саме румунське правительтво, котре при допомозі цензури, всіма засобами старається здавити всякий прояв невдоволення в пресі, чи в приватних листах, заставляє кожного мовчати, нейтралізує острими законами і розпорядженнями — останні культурні огнища, перемінуючи їх без "пардону" на румунські, винищує до тла добробут сільського господарства і топче брутально постолом наслідства міжнародні права.

Українські селяне не втраять надії.

Помимо цих репресій, українські селяне і робітники не виявляють жадних ознак зневіри, навпаки, вони певні, що такий режим довго не потриває — він не витримає зростаючого напруження і трісне, як перетягнена струна. Не можна, однак, твердити, що селянський настрій розіп'ятий, все-ж таки, як це видно з листів до керівних пиза межами Румунії (мають бути переочені цензурою) — він це бадьорий, повний віри

і надії. Ось, що пише до мене один товариш-селянин: "Буковина стоїть, як стояла, лиш давно вона називалась зелена, а тепер — чорна, бо багато циганів понаїзало".

Над цими словами цього селянина треба добре застановитись, бо в них багато сказано, а це, що Буковина все ще поведлена панамі-циганами, що наш селянин відчуває весь гніт на собі, але він кпить собі з некультурного ворога — в него жевріє ще іскорка природного гумору. Він не підче, не нарікає і не журиться тим дуже, що осадники-зайди забирають що найкраще землю, бо хто видів, аби циган міг всидіти на однім місці? От, мовляв, посидить трохи, потішиться і — пі-і-шов. Лиш дим та шитка!..

Селянин на Буковині стоїть культурно о ціле небо вище від румунського побратима, а цього румунські хижакі, мабуть ще й сьогодні не знають, коли так поквално винищують українську культуру на українських територіях, як не знають і цього, що ім ніяким способом не вдасться здійснити своїх мрій, хоч-би вони ще раз були такі "великі". І це наш селянин знає, що бояре не знушаються над ними тому, що в них є сила, лише тому, що над ними кружляє великий страх. І як-раз цей страх має зробити ім "аминь", наколи вони хутко не зрозуміють swojego критичного положення і не вступаються загоді з українських земель.

Причина страху.

Що це за страх, який непокоїть румунських аристократів як день, так ніч, що шидирає ім розум і приневолює їх триматися обіруч терористичного режиму? Над цим питанням політичні риби румунських неробів ломають собі голви ще від 1918 р. і, помімо моментальних успіхів на полі їхньої експансії і невідрадних відносин на арені європейських клопотів, не можуть його як слід розв'язати. Чому? Бо нечиста совість прошибає їх міжкі страхом перед дуже зростаючими силами Союзу Радянських Соціалістичних Республік, звідки кожної хвилі бичують їх свідомість страшні і напояючі голоси справедливости, звідки обовязково мусить покотитися лавина Нового Життя, щоби знищити раз на все проклятий плід їхньої захланної, безпошадної і невинтримної ариштирації.

Постійний страх перемінює злочинця в жорстокого хижакі, який, щоби спасти себе перед неминучою карою, божевільно розсправляється з кожним, хто посміє-би загородити йому дорогу, хоч-би така, навіть, вела його на певну смерть.

Таке і з нашими думками. С.Р.С.Р. — це меч Дамокля над їхніми головами.

Так! Румунські магнати вшпують кінець своему пануванню, але й наш селянин орієнтується сьогодні — він, може, найкорше зі всіх проникне зором іїжної чутливости прикру ситуацію румунських наїзників, бо на нім спочиває весь тягар державного апарату. Він перший відчуває, як той накинений апарат працює, тому він тим не журиться ніразу, що колісцята в машині дер-

жавного устрою не сповінують swojego завдання, і розуміється, очікує терпеливо тої радісної хвилі, коли з-за Дністра, як грім, залунає голос: "Quoniam tandem, Romania mare, patria nostra abutere!" ("Доки меш, велика Румуніє, надживати нашої терпеливості?")

Поки що — селянам треба числитись з лихом на місці і обережно гартувати всі сили, що би бути на поготові, коли щого вимагатиме слушна хвиля, бо непередготований наступ все кінчиться поразкою. "Більше коло нас нема нічого нового, тільки всею їде подлук давного режиму, і все нам одно на... так, як ми нераз думали, коли ще Ви були дома. Та що зробім? Проти води годі плисти", пише, між иншим, до мене один громадянин, який, хоч вже осьмий рік сповняє службу громадського секретаря, в дуці завзято бореться з жорстокою дійсністю, бо твердо вірить в перемогу нашої справи.

В. Синичка.

(Кінець буде.)

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

СЛОВА І ДІЛА.

Нераз в скелі або в голарі, обступлять його зі всіх сторін та слухають.

Він лише сопє та дується.

Що запитає його, то на все "відповість". Дуже багато знає.

Але на мітінгах мовчить.

Корить часом поговорити з ним та пізнати, що він знає, що думає.

Одного разу по мітінгу обступили його товариші та давай дискутувати на "ріжні теми".

— Ви так багато говорите по склепах, так багато знаєте про робітничий рух в ріжних державах, чому ніколи не говорите на наших мітінгах

— Та до кого буду говорити?

— До членів.

— До яких?

— Та-ж до наших товаришів.

— Шкода труда. Чи ви думаєте, що у вас провадиться така робота, яка-б повинна провадитись?

— А який-ж роботи ви хочете?

— Більше революційно, наші члени бавляться представленнями, моляться на сцені, говорять такі слова, які говорять всі релігійні люде, срівають, грають, а це не має нічого спільного з революційним рухом.

— Чи це має що спільного з революційним рухом, чи ні, про це не будемо говорити, — говорив один з членів, — але про те, що аматори підчас представлень чіпляють на сцені образи та моляться, то скажи хіба коротко, що ви так розумієтеся на виставах і взагалі на мистецтві, як вовк на астрономії.

— І я це кажу, — додав другий.

— Представлення — це картина минулого, або теперішнього життя! — додав ще один.

— Навіщо псуеш свої нерви над чоловіком, який не має поняття про ніякі галузі науки! — крикнув ще хтось з другого гуртка.

— Комуністичний Інтернаціонал... Ком...

— Що, Комуністичний Інтернаціонал?

— За тим, щоби була революція...

— А що таке революція? — питає другий.

— Революція... революція... Та що я буду вам пояснювати, як я не маю з ким говорити! — Може й справді з него революціонер — сказав хтось, — а ми ще уміємо його розуміти.

Через тиждень чуємо, "революціонер" поїс до попа дитину хрестити, бо... так хотіла жінка.

Драпака.

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!

# СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

## 3 РОБІТНИЧОГО РУХУ В КЕЛГАРИ, АЛТА

Азбурту цього року наші безробітні. Розуміється, є воно по цілій Канаді, то є і в Азбурті, а що в Келгарі в Азбурті, то є воно і в Келгарі. Машеріють безробітні вулицями міста і просять квоту на обід. Потім ринили вони організувати, а організувалися вивалили до сити мейора делегати, щоб дав їм допомогу. Делегати вернули з ніччю. То ді зборався 46 безробітних, між ними споре число Бритійців, що завітгані приїхали до багатой країни, пішли до ресторанив, пообідали і сказали, хай місто заплатити. Приїхала поліція, арештувала і поставила перед суд. Суд засудив на \$500 кари мейора, або 30 днів арешту. Безробітні, розуміється, грошей не мали і вибрали арешт. Та бо всі безробітні не внарештують, бо не хвалять місця в арештах. Нарешті приїхала від провінціального уряду допомога для сплати і два рази їсти на день по 20 центів на раз.

### Суд над майнерами.

Як відомо вже, в Келгарі відбувалася розправа над драматерськими майнерами, що боролися за свої задовбати. Боролися з босами, зі звальними лідерами і зі скелами. Судили робітників по всім формам, як кримінальникам, позсуздавши за те, що ті боролися за свої права, за те, що боролися вживали фізичної сили. А от тим, що навіть стріляли на майнерів, нема нічого, їх навіть не оскаржують.

### Вилучення комуністичних промовців.

Час від часу старанням Компарті Канади відбуваються в Келгарі масові мітинги. Майже кожної неділі один з мітингових трайків набитий робітничою публікою. Часто виступає голова організації безробітних К. Болтер. Спостерегається серед робітників загальне зацікавлення робітничими справами, хоч здається, що не просто тимчасове, на час безробіття. А що, як відомо, буржуазія не має ліку на безробіття, то це явне може стати постійним, а навіть зрости в активну кайсову боротьбу.

### Річниця смерті Леніна в УР.Д.

Старанням українського відділу К. П.К. і інших відділів при Укр. Роб. Домі відсвятковано другу річницю смерті Леніна концерт-мітингом. В програму входили робітничі пісні, декламації й промови. Промовляли товариші Перес і Стефко в українській мові і т-ка Фрей в англійській. Відділу ТУРФДім промовляли т. Мойсюк. При тім нагороджено около \$350.00 на пресовий фонд "Воркер". Сала була заповнена. Співа — "Похоронний Марш" і "Інтернаціонал" присутні виступали стоячи.

### Загальна праця в Укр. Роб. Домі.

Члени відділу ТУРФДім тепер почали свою освідомлюючу працю спільним читанням книжки "Історія боротьби праці за визволення". Вже відбулося гахч три спільні читання з великим успіхом. В "Робітничі" метася стати "Чи потрібні нам лекції, чи ні". Я скажу, що лекції не приносять нам так багато користі, як спільні читання. При спільним читанню присутні мусять слухати, бо їх при слухі не співають, а на лекції працю слухачів тільки одним вухом. Товариші думають відбавити такі читання кожного дня по півтори години.

## У відділі Жінсемі.

Товаришки до тепер мало дбали про освідомлюючу працю. Ос-так тільки існував відділ. Більше склав час коло праці на сцені, чим у відділі. Брали участь в концертах, представленнях тощо. Але тепер і там вже зрушено працю з мертвої точки. Ос мають відбутися масові жіночі збори, рішення дати два підприєвства на В.О.К. Жінки почали вже складати на спільне читання. Навіть жінки з поза відділу почали цікавитися працею жінок у відділі. Треба тільки не забавувати початку праці.

### В дитчій школі.

Діти в музиці поступили значно вперед. Зате в наші не так багато. Діти скажуться, що їм затяжко, що треба вчитися і в англійській школі.

### В Драмгуртку.

Тут треба брати успіх тільки з матеріального боку, а що до успіху мистецького, то він малий. Короткий час до навчання. Але й тут робляться заходи, щоб якоє справу поліпшити та поступати після вказівок статута. Одно освітлено, а це товчність розпочатка представлень і концертів. А у нас це вже неабиякий поступ.

### Між нашими протинниками.

При нагоді не зашкодить сказати пару слів і про наших "добродіїв". "Будьте твердими католиками" — каже кир Микита. "Будемо, будемо", відповідають парадіоне. "Перетягніть черву ось туди близько "Народного Дому". "Перетягнемо, перетягнемо", відповідають парадіоне. Любить близького свого, як самі себе, тільки не любить тих клятих більшовиків. Слухаємо, слухаємо. Поїхав Микита, а парадіоне з радости устроїли забаву і добре потанцювали.

### За університетським освітанням.

"Чесні Українці в Україні, прихотів до "Нар. Дому", бо до нас приїхав з Едмонтону пав Мазуревич і дасть три відчини за університетським освітанням". Приїхали люде, щоб почути "відчині за університетським освітанням". — Буду, каже університетське освітання, говорити про вивій і її наслідки, бо я був офіцером в петлюривській армії. Це вступ. Большевиків, це дім. Ми їхали вступом, большевиків обскочили нас шофер вік, а ми, офіцери, правили автомобілем не вийти, большевиків сіли на автомобіль і зі ними тільки закурвало. Це зміст. Більшовики, це дім. — Це закінчення.

### Другий відчин.

Жиди зайшли на Україну, розвинули комерцію, торговлю, культуру, бо вони філософи, вчені, хитруни, водили забрали владу на Україні, а влада забрала їх. У наших галицьких уряді було двоє Жидів. Жиди заковавали цілий світ. Лише Петлюра умів ширпирати жидівське питання, бо в самі Прокурорів за його планування, зарізно тисячі Жидів за одним махом.

Хто ставить питання? Всі мовчать. Більшовики починають ставити. Не питають мене про те, чого я не знаю, каже університетське освітання. Про чому бувають бараболь? — хтось питає. На закінчення презентіє книжку: Ставляйте членів бурси Грушевського, бо ми є однокла неродина! Будемо, будемо — відповідають так само, як тиждень тому іздав відповіди Буді.

Так у них.

Робкор.

### Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

## КОНЦЕРТ-МІТИНГ В ЧЕСТЬ К. ЛІБХНЕХТА І Р. ЛЮКСЕМБУРГ.

Старанням відділу ТУРФДім і Жіночої Секції відсвятковано в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні дня 14 лютого сему річницю смерті двох нерозлучних революційних провідників німецького пролетаріату Карла Лібхнехта і Розі Люксембург. Сала Укр. Роб. Дому була заповнена і багато робітників та робітниць вернули домі з браку місця.

Коли піднімалася куртина, на сцені стояли образи робітничих борців, прибрані в зелені з червоної хоругви. На сцені стоїла диточа мандолинова оркестра, а за нею мішаний хор, які під проводом т. Бикрестова відспівали в супроводі оркестри "Інтернаціонал" і "Похоронний Марш", яких присутні виступали стоячи.

Вступне слово виголосила т-ка Слободан і сказала, хто був Роза Люксембург і як завважало боролося вона проти гнобителя робітництва. Диточа мандолинова оркестра відграла і відспівала "наї творчі". "Ми творчі життя нового" — Вертовичи; "Воркери Марш", "Піач студента" і ин. Мішаний хор відспівав супроводі оркестри: "Сонце сходить і захопить"; відсвяткували: "На могилі"; "Товаришів".

На поволоні програми з промовою виступив т. Клибановський, який говорив про життя й боротьбу Розі Люксембург і Розі Люксембург. Він представив, як завважало обоє вони боролися з німецьким імперіалізмом і в ринуючу хвилю стали на чолі повстання німецького пролетаріату і за це їх вбили німецькі юнкери на спільно з соціял-зрадниками. Хоч вони вбиті, але їх вогненне слово, їх примірна боротьба буде вично жити в серцях праючих цього світа і з їх кличима пролетаріат піде до остаточної перемоги над своїми чинниками.

Не зашкодить згадати також, що в святі в пам'ять річниці смерті Леніна, яке відбулося в Укр. Роб. Домі 7 лютого були відспівані такі твори: "Черонні заграви", Верікського; "Ви угадайте сьому мету", Вершонини; "Ми ковалі", Попадича; "Гей на вєсла", Степового; "Пропор червоної праці на сонні", Верікського. До відспівування цих свят найбільше старався провід відділу Жіночої Секції, який також приправ сцену, за що товаришкам належить подяка. Прочитав даї, товаришки, разом зі своїми диточками, а наша праця буде гарним приміром тим робітникам і робітницям, які стоять це поза організацією.

### Хай живе ТУРФДім і його секції!

Око.

## КОНЦЕРТ Т-КИ П. ПОПОВИЧ В ОТТАВІ, ОНТ.

В неділю, 30 січня 1926 р. відбувся в Оттаві величний концерт нашої відомої співачки т-ки Попович. Це було минулого року писалося в "Укр. В." про об'їзду концертної трійки по заходи Канади, то товариші на сході говорили: "Колі-то вже та трійка приїде до нас. Нарешті приїхала до Оттави хоч не вся трійка, то найголовніша її частина, т-ка Попович".

Почувши, що т-ка Попович в Оттаві, товариші відділу ТУРФДім почали домагаєти, щоб т-ка Попович дала концерт, на що вона згодилася. Одночасно з товаришом виступали при музиканти. Першою точкою програми було скрипково солю проф. Грєрі. Але публіка нетерпеливо чекала почути спів т-ки Попович. І ко-

ли почула, що вже буде виступати т-ка Попович, в сали залунали гучні аплески. На програмі був "Визволення українських пісень", якою т-ка Попович дійсно приваляла слухачів до себе. Кожний сидів нерухомо, не прорукаючи з місця ні одного слова, ні одного жотки. Така близька, рідна пісня мельодійно вливалася в душу і не тільки тому, що вона така близька та знайома, а тому що співава вона так сильно. І далі за класичним виступом публіка вітала т-ку Попович бурливими оплесками. І ще довго по концерті здалася душка в сали мельодійний голос української пісні. Хотілося замкнути сали і не випустити його. Немає вже того голосу, полетів. Але спомин про той вечір останеться на довго в пам'яті тих, що були присутні на концерті т-ки Попович. Присутній.

### НА СЕКЦІЇ.

Грос Ада, Ман.

Прочитавши в "УР.В." допис т. Карого з Бенкуер про життя на секції, я рішив теж дещо написати. Я працюю на залізничній поверх 15 літ і багачок як розмаїстий разом з формальним уставом робітничий виконувати наміє на контракт звичайну роботу. Однак не кожній формі і розмаїстер ознайомило. Є і між ними люди. Що не всі робітники на секції діють однаково плавно, а як от Виталия ліше по 25 ц на годину, то він на в тому в першу чергу наша. Ми, секціонери, не хочемо думати про себе, як про одну родину, ми відітві відітві своїм недобальством, ми дуже повільно поступаемо до поліпшення свого життя. І ніколи нікого доброго не навчимось при пустах балачках, при покори чи мушній.

Я не говорю про тих одиноких товаришів, що цікавляться життям і робітничим положенням, що подали вже писати про положення секціонери в сторінках "УР.В.", але я говорю про невідому величезну більшість.

Тож мій поклик до всіх секціонери: Займаймо, перш всего, товаришів, півністю т-к картографів. Це перша справа, яка тримає нас в темноті і розбиває нашу солідарність. Не марнуймо наші шкідливі привички нашого дорозного часу, а так само т-како заправочного центра. Купім за ті гроші гарних почвацьких книжок, переделатим робітничі часосни і ось над читанням витрачимо вільний час, а тоді ми станемо людьми і не позволим собі розмаїстер, ін формально поводитися з нами не по людськи. Тоді ми не будемо працювати за 30 центів на годину, бо скажемо жінці, щоб вона що справу порушила. Комаж будемо даїт так поводитися, то з часом зійде до того, що будемо працювати по 15 ц на годину, як в 1913 року. Думаєте, що ви не хочете працювати за так малу платню? Тоді ваше місце займуть імїгранти.

Поділіться на буржуазію. Вона не така численна, але організована, має цілі гурти літератури — газет, журналів, книжок, які розвозять по містах. А ми маємо в Канаді "УР.В.", "Ф.Ж." і "Робітничі" і чи багато нас секціонери мені їх читаємо? Ні, тільки одиначі. Мені самому пришлося збирати всі секціонери переделати на робітничу пресу, і прийшлося чути: "А мені знайома газета, хіба вона дасть мені їсти?". Істи не дасть, але зробить розумним чоловіком, навчить товаришів солідарності, та того, як боротися, щоб дістати на секції не 30 ц на годину, але 40. Загально вважати, нас, українських робітників, працює на секції около 85 процентів. Отже тисяч нас працює на секції. Коли-б дружною проти ланських лавек та доробили не лише в виборках, але і на другому фронті, фронті лансоводів кампані. А це є яєний доказ, що українська працююча маса в Канаді побачила та прекрасно зрозуміла, хто її ворог, а хто брат і почала горіти під прапор трудящих. Та певно,

Ми мусямо це зробити. Ми розпорилися на тисячки миль залізниць, але можемо бути в купі на сторінках

своїх газет. Ми так розмаїстер, що до нас ніколи не може прийти робітничий організатор, але до нас може три рази на тиждень приходити наша робітнича газета і бути нашим вчителем і організатором. Я живу, як товариш секціонери в нас формальні, що на ділі є таким самим робітником, якийся за поширення на секції "Укр. Роб. Вісти". Щоб освітлити в цьому успіху, пишуть до "УР.В." про положення й працю у нашій місцевості.

Всім нам треба бути в кнї. Хоч вона реалізація, але не будемо реалістичні ми, а головною будувати, а тоді і кнїю ми зробимо такою, щоб нам слушала. Коли ми станемо активними членами кнї, то зможемо реформувати її в той спосіб, що відділ буде на кожній диніш і кожній завітганій гадузі, а тоді члені зможеуть відбавувати мітинги часто і без затрати часу. Свої ухвали й домагання ми зможемо тоді засилати впрод до головного відділу. На мітингах навчимося, що маємо робити в кнї і як.

### В ОРГАНІЗАЦІ НАША СИЛА І ПОБІДА.

Екзоніва, Онт.

Коли глянемо в минуле і приглянемося нашій праці нині, можемо сказати, що ми уміємо наделано поводити працю а напрямі визволення відчини з ланської пануючої класи. Півне в рух колесо соціального прогресу нестримно котиться все дальше — дальше. Сила пролетаріату росте та перемогується в найважливішій закусній вєсєві т-к промислової кофани, пробуджує своїм революційним подвум працюючої маси до нового та кращого життя. Частини свідомого українського робітництва під умільм промовом передових товаришів, щоб не лишитися позаду міжнародної пролетарської сімї, приступили до великого діла, котре буде записане в історії визвольного руху, і створила Товариство Українських Робітничих Дім. Тяжкі матеріали та політичні обставини ставили перед нами дуже великому ділу, однак завдяки нашому старанню, праця в цьому напрямі таки почалася і приймає до своєї мети. До ТУРФДім, про нашу працю знає сьогодні українське робітничтво та незалежне фермерство в найдалших закутках Канади. Воно колись було обмотане лансько-попівськими сіпями, починає вже думати та свої думки виліває на сторінках робітничої преси; воно відриває вже, що але, а що добре і горіється в ряди свідомого робітництва. Проводіри з національного табору побачили, що своєю мудрою філософією завелись, підняли страшний крик, бо бачуть, що маса прозирає і більше своєю трудом зародив готувати не буде, уні харальська працююча еміграція виліз за їхніми клічима в наїд на ланських крапю дої і розмарувався, бо побачив велику зарду, на що хай посудають факти з недавнього минулого, що мало місце в Вінніпегу під час місячних виборів. Пани разом з полами! Побачили силу українського свідомого робітництва, українські пани заключили союз з тими самими, котрих передиє назвали "Ліхо-Татарми" та виступили одним фронтом проти більшовиків. Та чи вдалися? О, ні! Робітничі організації стали дружною проти ланських лавек та доробили не лише в виборках, але і на другому фронті, фронті лансоводів кампані. А це є яєний доказ, що українська працююча маса в Канаді побачила та прекрасно зрозуміла, хто її ворог, а хто брат і почала горіти під прапор трудящих. Та певно,

## ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'ІЗД ТУРФДІМ В ТОРОНТО, ОНТ.

Провісціональний Виконавчий Комітет Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім в провінції Онтєріо, зібравшись на свої нараді 13 лютого, 1926 року, ухвалив скликати Провісціональний З'їзд всіх Відділів і Товариств ТУРФДім в Онтєріо в днях 16 і 17. березня (марта) 1926 року в місті Торонто. (Приміщення, в якому відбудеться з'їзд, проголосимо пізніше.)

Ухвалено слідуючу програму З'їзду:

1. Відкриття З'їзду.
2. Вибір верифікаційної комісії й провєрєння уповноважень делегатів.
3. Вибір президія З'їзду.
4. Привіт представника Ц.В.К. ТУРФДім та делегатів від братніх організацій.
5. Звіт Провкому.
6. Звіти делегатів.
7. Вибір комісії: організаційно-освітньо-пресової, резолюційно-маєткової і скарг та зажалєнь.
8. Засідання комісії і їхні справоздання.
9. Українські Робітничо-Фармерські Доми в провінції Онтєріо.
10. Українські робітничо-фармерські дитчі школи.
11. Відділи Жіночої Секції ТУРФДім.
12. Організація Секції Молоді.
13. Організаційно-освітня праця.
14. Драматичні і співацькі гуртки.
15. Відношення до братніх організацій.
16. Внески на добро організації.
17. Вибір Провісціонального Виконавчого Комітету.
18. Закриття З'їзду.

Оповідіючи час скликання провісціонального з'їзду, Провком звиває всі Відділи й Товариства ТУРФДім в Онтєріо основно передискутувати цю програму і всіля заваження вчано подати листовно до Провкому. Одночасно Провком звиває всі Відділи й Товариства ТУРФДім та Жіночої Секції в Онтєріо добре підготувитися до цього з'їзду та взяти в ньому численну й активну участь.

Звиваємо братні нам робітничо-фармерські організації прислати на цей з'їзд своїх представників. Товариші! Ми повинні енергично розвинути нашу організаційну й культурно-освітню працю! А для цього нам треба зібратися разом, обговорити всі наші справи та виробити один план спільного ділання. Краєвий з'їзд ТУРФДім переїв багато важних ухвал організаційної й культурно-освітньої праці, але щоб їх виконати як слід в кожній провінції, ми повинні зібратися, обговорити і відповідно до умов на місцях переверсти цей план в життя. Потім у кожній провінції є місцеві потреби, які ми мусямо вирішити на місці.

Тож приїздайте, товариші й товаришки, на провісціональний з'їзд ТУРФДім в Торонто! Ще перш з'їздом Провком розішле всім Відділам й Товариствам об'їзника, в якому порушить і вяснить деякі справи.

З товариським привітом,

В. Босович,  
секретар Провкому ТУРФДім в Онтєріо.

Вище наведену програму провісціонального з'їзду ТУРФДім в Торонто і час його скликання — Центрального Виконавчий Комітет ТУРФДім потверджує.

За Ц.В.К. ТУРФДім,

Т. Кублицький, голова. М. Штупський, секретар.

що і в майбутньому не дається спроби контрреволюційний зрад довести обману, довести наругу, довести готувати яєво своє керівництво!

До організації працюючих! Бо тільки ця організація в силі визволити як економічного, соціального, так і національно-політичного інстут. Недавнє відбувся з'їзд VII з'їзд нашого Товариства, то хай цей з'їзд дозаст нам ще більше відваги в нашій інтензній праці. Хай клич наш лунає по цілій Канаді, де тільки живе українське робітничтво і фермерство. **Вся українська трудова еміграція до українських лав, до ТУРФДім!** Забезпечим свою фортецю, свого учителя і провідника в нашій праці українську робітничу пресу! Доведем успішно до

### УБИТО МАЙНЕРА.

Бестєа, Онт.

В срібний майні в Кестєа, Онт., зістав убитий майнер. Убито його відибухом динаміту, що затієся в дір і через деякий час не експлодував. Убитий походив з Югозавлі і числив 20 літ життя.

## ЛЕНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

Я згадую лише кілька цікавих випадків за життя Ліна в мене.

По газетах він ретельно слідував за подіями в Росії та по інших країнах. Почту з ранішими петроградськими газетами він чекав, як голодний обід (вони одержувалися в 11. год ранку). Цікаво було дивитися, як бігали його очі по шпальтах газет. Жадна маленька замітка не уникала його очей. "Чи не можна здобути газет крайніх правих партій?" — питав він, і доводилося здобувати.

Особливо нахвилювався Ліна на чорносотенні газети. Адаже вони критикували заходи Тимчасового Уряду і вказували на ті сили, утворення, що були здібні до контр-революції. А це потрібно було Володимирі Ліневі для його статтів, що він їх писав і що я надсилав до Петрограду.

Подіями місцевого характеру Володимир Ліна також цікавився. Дізнавшись, що я, як представник ЦК виборських робітничих організацій, часто-густо буваю у Виборзькій Раді робітничих та сальдатських депутатів, він дав мені завдання з'ясувати відношення виборзького гарнізону до більшовиків на випадок захоплення ними влади в Петрограді. Це завдання я

легко виконав, завдяки т.т. Ракову й Половому, що мали досконалі відомості про настрої полків, розташованих у Виборзі.

Ліна давав цінні вказівки, як вести роботу серед сальдатів. Вперше він також вказав на необхідність звязку по-мож російськими робітниками й фінськими робітничими організаціями.

До Виборзької Ради часто-густо приїздили доповідачі. Під час перебування Ліна у Виборзі, передбачався між іншими, виступ есерки Марії Спіридонової з докладом про біжучий мент. Дізнавшись про це, я повідомив Ліна.

Але краще-б йому було про це не казати, бо Ліна відразу-ж почав обмірковувати, як йому бути для того, щоб послухати цей доклад. І, не вважаючи на те, що я вказав йому на повну неприступність такого кроку, він настановив на своєму: "Прослухати Спіридонову зараз, в сучасний момент, політично мені дуже важливо й корисно". — "Цього я не заперечую, товаришу, — відповів я, — але з огляду на багато причин це для вас неможливо, бо вас можуть захопити агенти Тимчасового Уряду".

На щастя, в мене з'явилася думка і Ліна з нею відразу згодився. Я обіцяв сам бути на докладі і взяти з собою одного товариша, що знає стенографію. "Повна перевірка стенограма буде в ваших руках на другий день після докладу", — сказав я Ліневі. Наступного дня нас повідомили, що доклад Спіридонової не відбувся. Вдома я переклав це Ліневі, й він заспокоївся, й шуткуючи розбавив питання, в який спосіб покарає-б мене партія в тому випадку, як би я не затримав Ліна й його було-б на докладі заарештовано. Коли зробилося відомо, що друге коаліційне міністерство вже на передодні

свого падіння, Ліна попрахав приносити йому й вечірні газети.

З цією метою я був у місті й увечері. Не памятаю, 6 чи 7. жовтня, я одержав вечірні газети, які мали в собі офіційні відомості про зміну кабінету. Дізнавшись, що в новий склад уряду входить Гвоздів, Ліверовський, Кішкін, й інші, Ленін глибоко зітхнув і сказав: "Значить, нарешті, останній уряд Керенського сформовано". Хотілося йому сказати, що, очевидно, наступним буде уряд "тов. Іванова", але не сказав, бо я прочитав це в його яскравих очах.

Протягом цих самих днів одержано було з Москви повідомлення, що на виборках районних більшовицький список одержав значку скількись голосів. В якійсь газеті, не памятаю, в якій саме, було це повідомлення, що з 17,000 сальдатів московського гарнізону 14,400 дало свої голоси більшовицькому списку. "Я не розумію, чому при таких обставинах вони не беруть влади у свої руки!" — вирвалося в Ліна.

Ліна жив революцією і сам був бурхливий, як революція.

Згадую, що він двічі тричі писав листи досить довгі до Петрограду товаришам, що керували рухом. В них він зауважував, що "історія виколої нам не простить, якщо-ж ми не візьмемо тепер владу в свої руки".

На один свій лист Ліна, через якісь-то технічні обставини, не одержав відповіді. Тоді він написав нового листа, де вказував, що він сам, без дозволу ЦК партії, вийде з підпілля й приїде до Петрограду керувати революційним рухом пролетаріату. І лише приїзд тов. Шотмана перешкодив йому здійснити своє рішення. Багато довелось посперечатися і Шотманові,

щоб умовити Ліна залишитися ще на один тиждень.

Ліна згодився, але тов. Шотман повинен був написати на клаптику паперу, що він, Шотман, від імені ЦК партії не дозволяє самовільного приїзду Ліна до Петрограду. "А підпис? — зауважив Ліна. — Постав і дату". Цей історичний папірець я взяв від тов. Шотмана й сховав у скриньку в комоду. Там він залишився після Ліна, а після того, як я втік підчас влади білих, мій роліччї спалили його, боячись репресій з боку білих.

Протягом останнього тижня перебування Ліна він зранку до пізньої ночі працював, готувався до наступних подій.

В суботу, 20. жовтня приїхав, нарешті, довгобачаний т. Еїно Рахья з дорученням ЦК додати Ліна у Петроград. Зробили перуку, яка змінила нашого Ліна, зробила його фінським пастором. Коли ми розлучалися, я побажав Ліневі щасливої дороги й успіху в розв'язанні політичних питань порядку денного в Росії. "Ідіть за нашим прикладом", широко відповів Ліна, і вони виїхали. Сіли на трамвай і швидко були на стації. В 2 год. 35 хвил. потяг дав свисток, — "Жовтнева революція" була на шляхах до Росії. На стації "Райвола" наші мандрівники вийшли з цього вагону, а за дві години Ліна на тендері паротягу, що на нь

